

Land! Land! Land! Hør Herrens ord! Jer. 22, 29

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Nr. 5-6

MAI 1954

8. årgang

Bønn

Ville du danne meg
til ditt redskap, Herre.
Bruke meg til å skrive
Din kjærlighets ildskrift inn
i de mange hjerter.

Du brukte jo syndige mennesker før.
Og du gav dem ditt ord,
og de tegnet det ned.
Og du taler
gjennom dette ditt ord
livet inn i bange hjerter.

Bruk også meg, Herre.
Gi meg å ta
av ditt frelsens ord,
og tegne det for de mange,
ved livet mitt,
ved ordene mine.

Skriv du ved meg
inn i alle du lar meg møte
det eneste: Jesus.

B. A. Rosenstrøm

Vår kirke

I dag skal vi nevne litt om skriftemålet. Det er alltid aktuelt for alle. Fordi livet klemmer alltid, og enhver har trang til å snakke ut. Snakk så ut med din Gud om dine plager og dine synder. Snakk også ut med en kristen, og la ham få si deg ordet om tilgivelsen. Det kalles avløsningen.

La oss høre litt om hva kirkens bekjennelsesskrifter sier om dette å bli fri og glad.

«Fordi avløsningen er en hjelp og trøst mot synden og den onde samvittighet, evan-

geliet innstiftet ved Kristus, må kirken endelig ikke la skriftemålet eller avløsningen gå ut av bruk, især for de skropelige samvittigheters skyld.

Men hva syndenes oppregning angår, står det enhver fritt hva han vil nevne og hva han ikke vil nevne.»

Når vi så har sagt det som trykker oss, la oss da gripe Guds ord og holde det for sant. Dette ord om syndenes forlatelse for Jesu døds skyld. Og takke for det.

Ja, se nu til at du gjør bruk av denne ypperlige medisin.

B.A.R.

FRA HEDENSKAP TIL KRISTENDOM

Da en misjonær i det indre av Ny Guinea nylig døpte 265 innfødte, tilsto de 66 av dem at de hadde drept mennesker før de fikk høre om kristendommen, fortalte direktør Hans Neymeyer i Neuendettelsau Misjonsselskap ved en misjonskonferanse i Tyskland i desember i fjor. Neuendettelsau Misjonsselskap er et av de tre selskaper som i fjor gikk sammen i Ny Guineas Lutheriske Misjon. De har konsentrert arbeidet sitt blant de ville stammer i det indre av landet, og eksemplet ovenfor viser hvilken makt hedenskapet fremdeles har her.

Den forholdsvis unge, evangeliske kirke i Ny Guinea har nå 120 000 medlemmer, og bare i løpet av siste året ble 13 000 nyomvendte døpt.

Kronprinsesse Märtha

Oslo biskop sier om henne:

Sjeldent har noen gått veien inn i et annet lands fyrstehus og folkeliv med en slik naturlig verdighet som prinsesse Märtha gjorde da hun for 25 år siden ble Norges kronprinsesse. Og aldri har en prinsesse mer umiddelbart og definitivt erobret sitt nye folks hjerter. Hun kom, ble sett og vant. Hennes godhet og enkle trofasthet sto sin prøve like meget i krigenes hårde år som i hverdagens og hjemmets plikter. Og tapperheten gjennom sykdommens dager begynner vi først i dag å ane storheten i.

Så skulle kronprinsesse Märtha aldri bli Norges dronning. Men dronningsetet i våre sinn har hun lenge innehatt og skal aldri miste.

Vi takker Gud for gaven hun var til Kronprinsen, til hele vårt kongehus og hele vårt folk. Og våre tanker og bønner samler seg om dem som har mistet enda meget mer enn vi andre kan føle. Gud signe og styrke Kongen, Kronprinsen, prins og prinsesser.

Jesus i det høye troner

Så er vi kommet så langt i kirkeåret. Jesus, vår Herre og storebror sitter ved Faderens høyre hånd med all makt i himmel og på jord. Hvor trygge hans troende kan være. Han som er vår Frelser, styrer jo himmel og jord. Så frykter vi da ingen og ingenting. Og vet, fordi han som elsker oss har alle ting i sine hender, at «alle ting tjener dem til gode som elsker ham».

Og der vi går i vår svakhet, går han den store Herre i forbønn for oss, er vår store yppersteprest. Ja, han den veldige kommer oss til hjelp med sine frelseskrefter. «Så vil vi se i strid og fred til dine øyne klare, og tro

at du arbeider med og vil ditt folk bevare».

Og at han troner i det høye, det viste han pinsedag. Da dro han de mange til seg ved sin And. Da skapte han sin kirke på jord, Kristus-troende mennesker. Og slik fortsetter han. Slektene før dro han til seg, slektene i dag vil han gi troen. Det er vår frimodighet. At han både vil og kan.

Så er det åpne hjerter mot ham, bedende hender mot ham, ventende alt godt av ham som troner det høye.

B.A.R.

17. mai

Det var denne dag riksformanden på Eidsvoll ga Norge grunnloven. Norge var et selvstendig rike og det norske folk skulle styre seg selv. Riksformanden valgte også 17. mai Christian Fredrik til konge.

Og presidenten Georg Sverdrup endte høytideligheten med å uttale: «Reist er altså innen Norges enemerker Norges gamle kongestol, som Adelstener og Sverrer beklædte og hvorfra de med visdom og kraft styrtte gamle Norge. At den visdom og kraft som prydet hine, vårt hedenolds store konger, også må besjele den første vi Norges frie menn, i overensstemmelse med hele folkets ønske, av taknemlighet og erkjentlighet i dag enstemmig er valt, er et ønske som sikkert enhver Norges ekte sonn med meg nærer.»

Ja, må Gud bevare Kongen og hans hus og folket. Uten Gud kommer til, står intet.

Med ham kom vår selvstendighet, med ham eier vi den.

B.A.R.

Jeg traff Spydebergs bygdehistoriker

Jeg traff Spydebergs bygdehistoriker Arnt Sandem etter påske. Han sitter inne med megen lokalhistorisk viden. Han fortalte bl. a. at Spydeberg i riktig gamle dager hette «Vimar á Vimum». Hva det navnet betydde? Ingen kunne si det, sa Sandem. Jeg kom ikke fra dette navnet. Og her har dere en tolkning som Arnt Sandem kanskje sier «tøv» til.

For dem som elsker jorden betyr det gamle Spydeberg-navnet: «eng-land ved siden av eng-land». Altså flust med mark og eng.

For dem hvis tanke flyr videre enn korn og kjøtt, betyr det: «helligdom ved siden av helligdom».

Ja, hvem vet. Ett vet vi i all fall, at sinnet vårt skulle Gud ha. «Helligdom på Helligdom» i alle her i Spydeberg.

B.A.R.

Litt av hvert fra Spydeberg menighetsråd

I den senere tid har menighetsrådene mottatt flere henvendelser fra «Kirkens Nødhjelp» med anmodning om hjelp i en eller annen form til de tusener av flyktninger, det være seg barn eller voksne, i de Mellom-Europeiske land. Denne sak har også vært omtalt i de siste numrene av menighetsbladet. Det er mere påkrevet å hjelpe i år enn ifjor. Folk vil vanskelig forstå dette nu, 9 år etter krigen, men det er dessverre et faktum og Kirkens Nødhjelp får stadig utenfra bønn om hjelp: Send mat, klær, tran, og sko, penger, o.s.v. Ja slik lyder det og kirke og menigheter kan ikke stille seg likegyldige overfor dette, det er ikke i pakt med kristen ånd, vi må hjelpe, og Jesu ord var: «Hva dere har gjort mot en av mine minste, det har de også gjort mot meg.»

Meninghsrådet har i siste møte drøftet saken og funnet at den beste utvei her hos oss er å forsøke en innsamling av klær og skotøy, da det idag er vanskelig å be om penger da de er så udrøye, kirkeofringer er det meget av med det som er, men rundt om i hjemmene finnes der sikkert mange gode klesplagg som med uten savn kunde gis bort, ting som er blitt såkalt «umoderne», og barn og ungdom vokser jo fra sine klær og sko som kan være så å si like gode og så blir det liggende der å bare oppta plass. Ja tenk nu etter, det kan være både et og annet som godt kan unnværes. Når våronna er over vil vi snakke med noen av kjøpmennene og få disse til å ta imot pakkene slik at de kan leveres der hvor dere handler så vil bryderiet ikke bli så stort. Husk at tingene som gis bort må være hele og rene. En gang i juni måned vil det så komme en annonse i avisene angående innleveringen.

*

Kirkebussen må nu midlertidig slutte kjøringen, vi får kanskje kalte det «sommerferie». Alle de penger som var budsjettert til bussen er for lengst oppbrukt og menighetsrådets kasse kan ikke bære disse utgifter nu. Men nu er jo sommeren for hånden og det skulle ikke være så vanskelig å ta en tur til kirken allikevel, mange har bil og kan invitere andre til å sitte på slik at bilen blir full, noe som viser også blir praktisert og så håper vi å få busskjøringen igang igjen til høsten. Menighetsrådet har dog under overveielse å innskrenke busskjøringen fra Mørk. Denne ruten går med stort underskudd, det vil si at de 50 kr. bussen skal ha pr. tur blir så å si hel utgift for oss da det er så lite folk med. De penger vi kan bruke til buss ville nemlig være meget lengre hvis ruten blir slik benyttet som den som går om Dingstad. Vær så snild å husk dette, dere som bor i Mørk

kretsen eller sokner til Mørkveien: Vil dere beholde bussen så må den brukes.

*

Forleden var kirkegårdskonsulent Karen Reistad i Spydeberg. Hun uttalte seg rosende om kirkegården vår og ville komme igjen ut på sommeren og ta noen fotografier derfra, men hun mente at der ennå var mange sjenerende stenrammer rundt gravstedene som gjorde det trangt og vanskeliggjorde vedlikeholdet og som med fordel burde tas vekk. Kanskje noen som har slike rammer som det her er tale om kunde tas vekk i sommer og dermed hjelpe til slik at det blir riktig pent på kirkegården.

I vår som ellers gjentar det seg: Mange skakke gravstøtter på grunn av tælehvinningen. Undersøk dette og rett på det hvis det viser seg å være påkrevet.

*

Tilslutt må det skrives litt om restaureringsarbeidet i kirken. Folk synes nu det begynner å dra ut med dette arbeide, og det er sant dessverre, men eiendommelig nok er det de som har vært minst å se i kirken før som klager mest nu, hva det nu enn kan komme av. At det går smått har nok mange grunner, det er ikke liketil å sette istand det som er gammelt, det ene drar det andre etter seg som det heter, den erfaring har nok andre gjort også som har hatt med slike saker å gjøre. Ifjor høst sto arbeidet stille i flere måneder av den grunn at det ikke var murere å oppdrive til det murarbeide som skulle utføres og komiteen som forestår arbeidet hadde ikke annet å gjøre enn å vente til noen ble ledige å kunne ta fatt. Snekkerfabrikken som lager trapper og dører har masse å gjøre og må levere i tur og orden etter hvert som bestillingene løper inn. Tidlig ivår hadde vi Riksantikvarens konsulent Finn Krafft i kirken for å bestemme fargene på kirkerum og inventar, men han kunne ikke tilrå å male på de tak og vegger som var, det ville i det lange løp være dårlig økonomi for kommunen og restaureringskomiteen besluttet da å rive ned all gammel murpuss å få en ny puss satt på. En var klar over at dette arbeidet ville koste både tid og penger, men en måtte gjøre det som gjøres kunne for å få kirken så solid og pen som mulig, og vi er glad for at dette pussearbeide blir gjort da det ved nedrivningen viste seg at tak- og veggpuss var i meget dårlig forfatning, så det var merkelig at det så ut som det gjorde. Murerne skal nu være ferdig med pussingen til 15. juni, noe de sikkert blir, for arbeidet har gått utmerket. Siden har vi malerarbeidet igjen. På malerarbeidet vil vi nu spare inn både tid og penger da all skrapning og vasking av den gamle kalkfarve faller bort.

Restaureringskomiteen regnet med å få kirken ferdig til konfirmasjonen i høst, noe som også hadde vært gjennomført om ikke

det nye orgel var kommet inn i bildet. — Som kjent har Spydeberg kirke ventet på nyt orgel lenge. Vi har stått på «ventelisten» i flere år. Nu i vår har det lykkes oss å få orgelbygger Jørgensen, Oslo, til å sette igang byggingen av det nye orgel for å få det plasert inn i kirken samtidig med restaureringsarbeidet. Menighetsrådet har i den anledning søkt samarbeide med organist og musikkklærer Reidar Hansen, Oslo. Han har vært vår rådgiver slik at vi skulle få et førsteklasses orgel. Herredstyret har, som vi har sett av avisen, vært så velvillige at de har gitt oss en tilleggsbevilgning, og det at på til enstemmig, til orgelet så vi har kunnet få det best mulige. Kontrakt er allerede opprettet med orgelbyggeren og han har lovet det ferdig installert til jul hvis intet uforutsett inntreffer. Så får vi være tålmodige og håpe det går i orden slik at vi omkring årsskiftet kan ta vår nyoppussede kirke i bruk.

A. L.

Her kommer en besvarelse på spørsmålet til barna i forrige nummer. Hun fikk 5 kr.

Kirken min

Kirken min er jeg glad i, for den er Guds hus. På kirken er det et høyt tårn som strekker seg mot himmelen. Kirkeklokken ringer til menneskene velkommen i Guds hus. Jeg går i kirken fordi jeg er glad i Jesus. Presten er i kirken og forteller oss om Jesus. Små barn blir døpt i kirken, for Jesus vil ha dem til seg. Han har sagt: La de små barna komme til meg, hindre dem ikke, for Guds rike hører sådanne til.

Liv Uvaag, 8¹/₂ år

Mange konfirmanter

21 konfirmanter er innskrevet for Spydeberg, 11 for Heli og 14 for Hovin sokn.

Nu få dere forstandige kristne menn og kvinner tenke på dem i bønn. Og særlig du far og mor! «Ta vare på den fagre skatt som er deg overgitt.» Her er foreldres og menighetens ansvar og oppgave beskrevet.

*
Konfirmasjonen blir siste søndag i august i Spydeberg og Heli. Dagen blir i Heli kirke, da Spydeberg kirke ikke blir ferdig før juli. I Hovin kirke blir konfirmasjonen 5. september.

*
Heli kirke skal males utvendig i vår.

Hovin kirke har nu fått nye vinduer.

Vi takker kirketjener Haugland, Hovin. Han sluttet som kirketjener i april. Han vil bli savnet både av presten og andre. Takk for tro og god tjeneste.

*

Biskopen ville komme på visitas hos oss i oktober. Men det er nok vanskelig. Hovedkirken blir jo ikke ferdig i år. Den 5. mai skriver biskopen at visitasen venter til kirken er gjenåpnet.

*

Arnulf Overland i presteforeningen i Oslo!

Overland ga for øvrig den jevne kristne et meget godt vitnesbyrd. Stort sett er de tiltalende, om de enn kan være noe sneversynte i blant. Kirken skal ha en stor del av æren for at den jevne nordmann er så pass grei som han er i det daglige liv.

Foredraget munnet ut i en fullstendig pulverisering av Det nye Testaments innhold. Overland betvilde endog Kristi historiske eksistens, men om han virkelig har levd, tilsvarer ikke evangelienes Kristus-bilde selve virkeligheten. Taleren mente at kristendommen fra først av kunne ha vært en slave-reising, til protest mot fattigdom og undertrykkelse, men at den omsider var blitt korrumper til en statsreligion, som gjennom tidene har brakt kirken større makt enn ære.

Ovenstående er utklipp av «Vårt Land»s referat av foredraget. Hvilke store profeter har ikke det norske folk!

STAT OG KIRKE

Vårt Land har spurt kirkeminister Bergersen om Castbergs betenkning vil føre til noen endring i regjeringens kirkepolitikk. Bergersen svarer: «Noen slik endring vil rektor Castbergs betenkning ikke føre med seg. Regjeringen vil selv sagt heretter som hittil dra omsorg for en tilfredsstillende forberedende behandling av kirkelige saker.»

*

DET ER IKKE SA ENKELT, dette med de stengte kirkene, sier biskop Johannes Smemo, da han blir interpellert om sitt syn. — Det er riktig at rundt om i landet står masser av kirker stengt om søndagene. I prestegjeld med flere kirker har dette vært en tradisjon gjennom århunder. Jeg har imidlertid ofte oppfordret menighetsrådene til å forsøke å åpne dem til en eller annen form for lekemannsgudstjeneste. Men så kommer dette med kirkesøkningen inn. Den er ikke noe å skryte av mange steder utover bygdene, selv der hvor de bare har gudstjeneste noen få ganger i året. Enda dårligere ville den vel bli om en forsøkte med flere gudstjenester uten prest. Der bør vi være realister. Men selv sagt, intet var bedre enn om en likevel forsøkte.

S P I L L

I Stortinget uttalte Wikborg (Kr. F.) at etter hans mening burde spill, tipping, veddemål osv. bannlyses. Granli (A) fortalte at han hadde fått sin første opplæring i spill på bedehusene, der utloddning er et ledd i virksomheten. Mørland (Kr. F.) var enig i at religiøse organisasjoner først burde feie for sin egen dør. — Det kan være forskjellig syn på basarer og liknende tiltak for å skaffe penger. Men så lenge vi bruker det i kristelig arbeid, kan det vanskelig bli noen synderlig slagkraft i motstanden mot andre former for spill.

AVKRISTNINGEN BEGYNT BLANT ADELEN

Dosent i kirkehistorie ved Lund universitet, Berndt Gustafsson, har holdt et interessant foredrag om kirken og arbeiderbevegelsen og den moderne avkristning. Han påviser at denne begynte innen adelens, som fra gammel tid ikke gikk i kirken, men hadde egne huskapeller. Disse fikk etterhånden lov å stå tomme, mens franske romaner og fransk opplysningslitteratur fra ca. 1700 erstattet de gamle andaktsbøker som daglig lesning i adelige kretser. Fra adelens gikk avkristningen over i borgerskapet. Omkring 1850 fikk den utbredelse blant arbeiderne. Stort sett hadde håndverkerne gjennom århundrer vært like så kirketro som bøndene. Kirken var i sin forkynelse fra gammel tid omhyggelig for i Luthers ånd å betone en arbeidsgivers ansvar overfor sine folk, både rent menneskelig og med hensyn til anständig lønn. Da kapitalismen brøt i gjennom svekkedes talen om det medmenneskelige ansvar sterkt i forkynnelsen på en tid da det hadde vært særlig grunn til å framheve den.

(Fra «Fattig og Rik».)

HVOR ER FAR?

spør Pauline Sukkestad i en artikkel i Prismet der hun gir skremmende eksempler på den mangelen på disiplin og konsentrasjon som særkjerner visse grupper av skolebarn. En av grunnene, hevder hun, er nettopp at far aldri er hjemme og hjelper med oppdragelsen. «Farsansvar? Hva er det? sier noen. Det er å ha tid for de barna en har satt i verden. Det er å la dem få den plassen de har krav på ved siden av forretningen og bilen og klubben og jaktbikkja. Det er å hjelpe mor når de store guttene begynner å bli vanskelige og kaster på nakken til mors formaninger om å være inne igjen før far og mor sovner i det minste. Det er å lære barna at det er noe som heter arbeidsro. Det er å lære gutten sin å respektere mor som kvinne — da vil han senere ikke bruke en ung jente som leketøy.» — Undres om ikke dette også kan treffe kristne fedre? Å gå på riktig gode møter står i denne forbindelse på linje med bil, klubb og bikkja.

En svensk biskop åpnet VM-skikonkurransen i Falun nylig. — Han fortalte hvordan

han lærte å gå på ski. «Instruktøren ga meg to gode råd,» sa biskopen, «det ene var å se fram, og det andre var å bøye knærne.» Bare slik ville han mestre slalåmens kunst.

Men biskopen la også videre til: Dette er jo nettopp den livsorientering vi som Kristi kirke kan gi vår ungdom. Et blikk rettet framover langs livsveien og til det store og evige mål hos Gud, og de bøyde knær vil alltid være treningsprogram for den som vil fullføre kristenlivets løp.

Israelmisjonen

Israelmisjonen har i dag fått en god inngang i Israel, idet vi etter at alle misjonærene ble ovearflyttet til staten Israel for 5 år siden, har hatt en menighet av kristne jøder i Det Hellige Land som det ikke har vært maken til siden de første kristnetider. En del av disse er omvendte jøder fra våre menigheter på de gamle felter i Øst-Europa som har innvandret til Israel. En del er nye som nå er kommet til. Og det legges stadig nye til menigheten. Det er et stort under i Israel at dette har kunnet skje, og at det i dag utføres et regulært kristent menighetsarbeid ved vår stasjon i Haifa. Vi har likedan en stor flokk troende jøder i Tel-Aviv, som regelmessig somheten seg over hele landet med mange kontakter. Høydepunktet er samlingen til gudstjenesten hver sabbat formiddag, videre bibeltimer og møter regelmessig, arbeid blandt menn, kvinner, ungdom og barn, husbesøk, undervisning, menighetspleie o.s.v.

Vi opplever i misjonsarbeidet i Det Hellige Land i dag oppfyllelse av løftene om en åndelig oppvåkning innen Israel, og svar på Kirkens bønn om at Gud vil «åpne troens dør for — Israels folk».

De misjonærer som nå arbeider i Israel er: Pastor Magne Solheim, fru Cilgia Solheim, cand. theol. Inger Jacobsen, diakonisse Olga Olaussen, søster Emmy Nilsen og frøken Signe Martinsen.

HER HAR DU NOEN Å BE FOR

Fødte

Til lykke far og mor!

En gutt født 1. april 1954 i Drøbak av John O. Ruud og h. Elsa, f. Harestad, Ruud.
Jon Arne Mustorp, f. 18. april i Tomter av Arne Mustorp og h. Ingrid, Nordby.
John Bråten, f. 8. mars i Tomter av Anders Bråten og h. Marta, Holtet.
Anton Liverud, f. 28. april i Drøbak av Syver Liverud og hustru Thora, Kirkerud.

Døpte

«Han som begynte en god gjerning —»

Eldbjørg Torhaug, f. 7/12 53 i Oslo, av Arne Torhaug og h. Marit. Døpt i Hovin 11. april 1954.
Bjørg Irene Sneis, f. 24/12 53 i Tomter av Kristian Sneis og h. Kitty, f. Trollerud. Døpt i Heli 15. april.
Marit Johanne Tangen, f. 31/12 53 i Tomter av Nils J. Tangen og h. Olga, Aslandssletta. Døpt i Spydeberg 16. april.
Torill Nilsen, f. 21/12 53 i Askim av Age Nilssen og h. Aslaug Musås. Døpt i Spydeberg 16. april.
Kirsti Mørk, f. 23/12 53 i Moss av Asbjørn Mørk og h. Gunvor, f. Grøtvedt. Døpt i Hovin 18. april.

Døde

«Salige er de døde som dør i Herren!»

Hans Jørgen Wister, f. 25/10 64: Eidsberg, død 31/3 og jordfestet 7. april på Spydeberg.
Hilmar Stensrud f. 1/12 84 i Oslo, død på Nesset sykehjem 2/4. Jordfestet i Oslo.
Rudolf Julius Olsen Moseby f. 22/1 86 i Hobøl, død 3/5 i sitt hjem. Jordfestet i Heli 10. mai.
Karl Oskar Rud f. 9/7 78 i Eidsberg, død 30.4 i sitt hjem. Jordfestet i Hovin 8. mai.

Ektevigde

Til lykke!

Oskar Haakensen og Ragnhild Østreng, Børen i Heli, vigd 12. april på kontoret.
Menz R. Andersen og Ingrid J. Lund, vigd 24. april i Hovin kirke.
Trygve Johannes Nyborg og Astrid Johanne Lund, vigd 8. mai på kontoret.

JEG VIL KOMME TIL MENIGHETENS GUDSTJENESTER

23. mai, 5. s. e. påske, Hovin kl. 11: Familiegudstjeneste ved lærer Haugland og soknepresten.
27. mai, Kr. himmelfartsdag, Spydeberg kl. 11: Høymesse med nattverd ved soknepresten.
30. mai, 6. s. e. påske, Betania kl. 11: Guds-tjenstlig møte ved soknepresten.
Hovin kl. 17: Menighetens vårfest.
6. juni, 1. pinsedag, Hovin kl. 10: Høytidsguds-tjeneste med nattverd ved soknepresten.
Spydeberg kl. 12: Høytidsgudstjeneste.
27. juni, 2. s. e. Trefold, Hovin kl. 11: Høymesse tjeneste med nattverd.
Kirkens sondagsskole kl. 12.30.
13. juni, Trefoldsøndag, Mørk pleiehjem kl. 11.
20. juni, 1. s. e. Trefold, Spydeberg kirke kl. 11: Høymesse med nattverd.

7. juni, 2. s. e. Trefold, Hovin kl. 11: Høymesse med nattverd.
4. juli, 3. s. e. Trefold, Heli kl. 11: Høymesse med nattverd.
Spydeberg kl. 18: Aftensang.

Slik tenkte jeg, hva tenker du?

Det var en alminnelig kirkesøndag i Oslo-vakre domkirke. Det var ikke mange mennesker der, vi tok plass 10.45. Men så kom de. De strømmet inn. Unge og alle aldre. For-elskede par og —, ja, det var alle slags. Og jeg tenkte: å være prest for en slik menighet, det hadde vært å kjenne seg som prest.

Var det noe særskilt som skulle hende? Ikke som jeg hørte eller så. Var det en sær-skilt flink prest? Langt fra! Meget alminnelig.

Og jeg tenkte: Hvorfor flokkes ikke folk til kirke i Spydeberg for å høre en ganske alminnelig prest? Det var jo ingen sak å fylle den vakre lille dukkekirken i Hovin? Eller den stilrene lille kirken i Heli? Eller Spydeberg bitte-lille kapell? Og så er det jo ikke hver søndag heller. Vil dere ikke, kjære soknebarn, ta skjeen i den annen hånd og komme for å høre en meget alminnelig prest tale det Guds ord, som enhver lever ved, det evige liv.

B. A. Rosenstrøm.

Norsk Misions-Tidende

for 100 år siden. Fra juninummeret 1854

Den chinesiske Revolution

Revolutionen i China vinder stedse mere og mere Interesse og vil sandsynligvis bevirke en fuldkommen Omvæltning i hele det chinesiske Rige. Den Indflydelse, som den alt har udøvet paa Chinas Handel og Samqvem med andre Nationer, er allerede meget stor. Men hvad der endnu giver den en større Betydning og synes at love velsignelsesrige Følger for Fremtiden, er den Omstendighed, at den hele Revolution aabenbart har en religiøs Charakteer. Efter de nyeste og troværdigste Efterretninger fra China er Anføreren for hele Øostanden en Christen. Hans Navn er Hung Sintsiuen «Jordens Fyrste», og han synes efter alle Angivelser at være en Repræsentant for det gamle chinesiske Dynasti og at nedstamme fra Ming-familien. Dette kan maaskee forklare Grunden til, at han har gjort en saa hurtig Fremgang og vundet saa overordentlig mange Tilhængere. I det egentlige China hersker der nevlig en stor Misfornøielse med det fremmede Tartardynasti, og denne Misfornøielse er steget til det Høieste ved Mandarinernes vedvarende Tyranni og ved deres grændseløse Bestikkelighed.

esse
esse
?
Oslo
ine-
de.
For-
Og
het,
ide?
sær-
min-
folk
nske
fylle
Eller
yde-
ikke
sok-
mme
det
e liv.
m.

de
354

re og
ke en
isiske
døvet
andre
hva
ig og
Frem-
Revo-
kteer.
etnin-
ostan-
; Sin-
efter
nt for
amme
e for-
n saa
lentlig
a her-
ed det
Jornoi-
riner-
grænd-

Menighetsblad

for Spydeberg, Hovin og Heli

Utgis av Spydeberg, Hovin og Heli Menighetsråd
Ansvarlig redaktør B. A. ROSENSTRØM
Kasserer Kjøpmann E. A. SKULLERUD
Ekspedisjon FRK. MARY MELLUM, tlf. 8

Det er et faktum

at den som arbeider mest, klager minst,
at den som setter store krav til seg selv, har
småfordringer til andre,
at den som øver selvkritikk, har liten tid
å kritisere andre,
at den som har kjærlighet i sitt hjerte aldri
klager over at «det er så kalt i blant oss».

Det jeg forstår i Bibelen bekymrer meg mer
enn det jeg ikke forstår.

Mark Twain.

Til Menighetsrådene i Den norske kirke

Tidens nød er umåelig. Ennå 9 år etter
krigen hungerer, lider, lengter og sørger millioner
av mennesker som følge av den rystelse
som gikk over landene under annen verdens-
krig. På mange vis har kjennskapet til denne
nød vakt til live en storstått hjelpestrang hos
dem som kom fra det med friheten og økon-
omien noenlunde i behold. Især har hjelpe-
takene vært mange i U.S.A. Men også vi
her i nord har prøvd å være med på forskjellig
vis. Blant de forskjellige hjelpeorganisa-
sjoner som har vært og er i virksomhet, skal
her nevnes Kirkens Nødhjelp. Den prøver å
ta seg av så vel den timelige som åndelige
nød. Og bare den som ved selvsyn har fått
anledning til å få et gløtt inn i tilstandene
slik som de for tiden er i Europa, kan gjøre
seg et begrep om i hvor høy grad hjelpen er
påkrevd. På det materielle område er alt som
kan sendes til østsonen, kjærkomment. Det
være seg mat, tran, klær eller sko. Det er an-
ledning til gjennom Kirkens Nødhjelp, Kirkegt.
5, Oslo å få oppgitt privatpersoner som
det vil være selebot å hjelpe i kampen for å
holde seg oppe, eller gavepakker kan sendes
til kontoret, som da ekspederer dem videre
til den store hjelpeorganisasjon, Hilfswerk i
Berlin.

Men ikke mindre viktig er det at det kan
yttes åndelig hjelp. Ved en konferanse som
holdtes i begynnelsen av mars i Berlin, hadde
en del nordmenn høve til å møtes med pres-
ter og religionslærere fra østsonen. Møtets
motto var: Vårt håp for den ytterste dag og
for morgendagen. Det kunne ikke ha vært mer
velvalgt. Det disse mennesker trenger er å
få en håpets stråle kastet inn i deres ellers
så håpløse tilværelse. Det å vite at der er

folk utenfor sperringen som tenker kjærlig
på dem, som ber for dem, og som er villig til
å rekke dem en hjelpende hånd, har mer å si
enn noen vil tro.

Derfor vil jeg be om at menighetsrådene
fremdeles slutter opp også om dette arbeid,
og gjør hva de kan for at Kirkens Nødhjelp
kan få fortsette sitt arbeid til gagn og vel-
signelse for de ulykkelige og hjemløse. Der-
som alle gjør litt, blir det meget til sammen
lagt. Hver gave teller!

Hans Høeg

Slutt opp om Kirkens Nødhjelp!

Selv om mange år er gått siden krigen
oppheorte, er nøden som har fulgt i dens spor,
fremdeles forferdelig stor for millioner av
mennesker i verden i dag. Som kristne menig-
heter angår dette oss på en særskilt måte. Vi
har fått vår Herres påminnelse om at hvor
mennesker er i nød og lider, der står Han selv
med sitt kall til oss om at vi skal så vår neste
og ikke gå ham forbi.

Idet Stiftskomiteen viser til de sirkulærer
som Kirkens Nødhjelp har sendt prester og
menigheter i Den norske kirke senest i mars
d. å., vil komiteen ved denne sin henvendelse
særlig understreke to ting.

Den ene er at det er blitt så klart for oss
at Kirkens Nødhjelp på ingen måte kan gå
til hvile på det som hittil er utrettet. Vi er
så takknemlig for det som er gjort. Men for-
holdene er slik at vi i dag må sette meget
inn på å befeste Kirkens Nødhjelp. Vår kirke
kan ikke være uten et slikt redskap hverken
nå eller i fremtiden.

Den annen ting er det overordentlig viktige
at Kirkens Nødhjelp samarbeider med den
store hjelpeorganisasjon som ledes av Det
lutherske verdensforbund (L.W.F.). Derved
er Kirkens Nødhjelp sikret de beste opplysnin-
ninger om forholdene på ethvert sted og med-
arbeidere i alle land som sørger for at gavene
kommer dit hvor de til enhver tid best trenges
og blir forvaltet på betryggende måte.

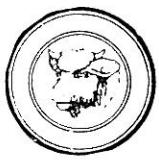
Stiftskomiteen vil da rette en inntrengende
bønn til årt bispedommens prester og menig-
hetsråd om å sørge for at noe skjer på ethvert
sted som kan muliggjøre at Kirkens Nødhjelp
kan bringe oss alle frem dit hvor selv den
minste hjelp blir stor og velsignet!

Hjelp i enhver form sendes Kirkens Nød-
hjelp, Kirkegt. 5, Oslo.

For stiftskomiteen i Oslo bispedømme

Johannes Ø. Dietrichson
formann

Leif Florencs
sekretær

Sverre Nilsen Spydeberg, tlf. 136 a Bilforretning og verksted	Rolf A. Huseby KJØTTFORRETNING Tlf. Spydeberg 163 a
A.s Spydeberg Handelsforening Tlf. 13 og 120 Glass, stentøy, kolonial og bygningsartikler Egen avdeling for skotøy og manufaktur	Spydeberg Sparebank — Opprettet 1859 — Utfører alle alminnelige bankforretninger Kontaktid: Alle hverdager kl. 9—13 og fredag dessuten kl. 16—17 Tlf. Spydeberg 7
Magnus Pettersen anbefaler store og små busser til turkjøring Tlf. 69, Spydeberg	Paul G. Lier Spydeberg — Salmakerverksted Divaner — Madrasser — Bilseter Seletøy m. m. Telefon 122 a
Spydeberg Manufaktur Anne Berg, tlf. 242. Klær, tøy, leketøy m. m. m.	Spydeberg Bakeri og Konditori anbefaler sin kafé og baker- varer. — Alle slags bestillinger mottas. — Tlf. 212
A. Lageraaen ass. landhandlere ved Myhra-krysset Tlf. 145, Spydeberg	Aksel Hestengen, Spydeberg Sportsforretning Bensin, olje, gummi Reparasjonsverksted Tlf. 43
Dagny Ødeli, Spydeberg Melk og kolonialforretning Spydeberg, tlf. 180	Jens Buer Elektrisk forretning Spydeberg, tlf. 146
Einar Guddal Snekkerverksted Karosserireparasjon — Dreiling Tlf. Spydeberg 198	Spydeberg Stenhuggeri Konrad Jacobsen Gravmonumenter m. m. Tlf. 205
Arve Hauer Kolonialforretning, Spydeberg, tlf. 246.	Spydeberg Kjøttforretning Inneh. Brodr. Helle Tlf. 184, Spydeberg Kjott og flesk, alle slags deiger og pølsevarer, samt smorbrød- pålegg
William Haaland Godheim, tlf. 7201. ASS. LANDHANDLERI.	Hartvig Ruud aut. installator Nyinstallasjoner og reparasjoner Tlf. Spydeberg 231